

כריתות ב. (המשנה) עד ג. (מול האות יג בשטמ"ק)

ביאורי מושגים

קרבן עולה ויורד – קרבן המובא על ארבע עבירות – נכנס טמא למקדש, טמא שאכל קודש, שבועת העדות ושבועת ביטוי.
הקרבן משתנה לפי מצבו הכספי של החוטא. העשיר מביא כבשה לחטאת, העני שתי ציפורים (אחת לחטאת ואחת לעולה) והדלפון מנחת חוטא.

משנה

36 העבירות שעליהן חייבים כרת במזיד בלא התראה

15 איסורי ביאה:

הקרובות: אם, אשת אב, אשת בנו (בשלושת המקרים חייב סקילה בהתראה), אחותו, אחות אביו, אחות אימו, אחות אשתו, אשת אחיו, אשת אחי אביו, ביאות האסורות מטעמים שונים: נידה, אם וביתה (עליה חייב שריפה), אשת איש (עליה חייב חנק), ביאות לא טבעיות: זכור, בהמה, אשה המביאה בהמה עליה (בשלושת המקרים חייב סקילה).

15 פגיעות בקשר אל ה':

ע"ז וסניפיה: מגדף, עובד ע"ז, נותן מזרעו למולך, בעל אוב, (בארבעת המקרים הללו חייב סקילה בהתראה) חילול הקדש והמקדש: טמא האוכל קודש, טמא הנכנס למקדש, שוחט בחוץ, מעלה בחוץ, מפטם שמן, מפטם קטורת, סך את שמן המשחה, מאכלים האסורים: חלב, דם, נותר, פיגול.

4 פגיעות במועדים:

מחלל שבת (עליה חייב סקילה בהתראה), מחלל יוה"כ, אוכל ביוה"כ, אוכל חמץ בפסח.

2 מצוות עשה:

פסח ומילה.

בכל המקרים האלו – עבר בשוגג מביא חטאת, מסופק - מביא אשם תלוי.
חוץ מ: ה'עשים', מטמא מקדש וקודשיו (שמביא קרבן עולה ויורד), ולדעת חכמים גם מגדף (שאינן בו מעשה).

מניינים שונים המופיעים בש"ס, וטעמים

36 כריתות – ללמד שהעוברים בהעלם אחד חייב 36 חטאות.

39 אבות מלאכה – ללמד שהעוברים בהעלם אחד חייב 39 חטאות.

4 מחוסרי כפרה – להוציא משיטת ר"א הסובר שגם גר הוא מחוסר כפרה.

4 מביאים קרבן על מזיד כשוגג – להוציא משיטת ר' שמעון הסובר שהמזיד בפקדון לא מביא אשם.

5 מביאים קרבן אחד על כמה עבירות – להוציא משיטת רבי הסובר שבנזיר אין מציאות כזאת

5 מביאים קרבן עולה ויורד – להוציא משיטת ר' אליעזר הסובר שנשיא מביא עולה ויורד על כל המקרים חוץ מטומאת מקדש וקודשיו

4 אבות נזיקין – להוציא מר' אושעיא לפיו יש 13, ולר' אושעיא – להוציא מר' חייא המונה 24, ור' חייא להוציא מסור (=מלשין) ומפגל.

רבי ור' יוסי בן יהודה נחלקו האם נזיר שטבל ביום השביעי (ועדיין לא הביא את קרבנותיו) מתחיל את נזירות הטהרה.

לפי רבי שסבר שהנזירות לא מתחילה אין מצב בו נזיר ייטמא הרבה ויביא קרבן אחד.

נשיא מביא קרבן חטאת משעיר זכר.
התנאים נחלקו מה קורה לגבי קרבן עולה ויורד:
ר"ה"ג: אין בנשיא עולה ויורד.
ר"ע, ור"ש: נוהג בהכל.
ר' אליעזר: נוהג בהכל חוץ מטומאת מקדש וקודשיו.

למסקנה לא משתמשים במילה
'אחותו' לעניין זה.

מ'אחותו' לומדים ש:
ר' יצחק: ללמד שאין מלקות על
איסור כרת,
חכמים: שאין עונשים מן הדין.

אפשרות א' - המקור
לדינו של ר' יוחנן -
'אל אשה בנדת
טומאתה' - ה'אשה'
בא ללמד שחייב על
ערוה בפני עצמה.

ר' יוחנן: עשה איסורי כרת
בהעלם אחד - חייב על כל
איסור ואיסור.

אפשרות ב' - המקור
לדינו של ר' יוחנן -
ר' אושעיא: כל מקום
שיש לאווים מחולקים
- גם אם יש כרת אחת
חייב על כל אחד ואחד.

מלשון המשנה משמע כר' אושעיא.
במשנה מופיע בין מפטם שמן לסך שמן
דין מפטם קטורת.
משמע שדין קטורת בא ללמד שמפטם
וסך הינם שני לאווים נפרדים.